

dia. Rebuffus in tractatu nominatione. quest. 10. num. 1. vers. Secundo quoque Abb. in dict. cap. inter dilectos. num. 4. & ibi Felin. num. 5. Speculator. in tit. de instrumento edito §. instrumentum, post num. 19. & in tit. de procurat. §. ratione auctoriforme. sub num. 1. Graneta confit. 5. num. 6. Sotinus Senior confit. 5. colum 3. volum. 2. Francif. March. quest. 990. num. 25. Menochius de arbitriis indic. casu 1. 13. num. 12. quem in eodem casu, per totum, & Mascalium de probationib. conclus. 1308. à num. 55. cum seqq. & Anton. Gabiel. commun. conclus. ita de presumptionib. conclus. 4. videtur poterit circa formam, & requisita sigilli, ut fidem faciat.

Et post litteras iam confectas, ex quibus pendet cordula Canapi, & eis affixum circulum cereum, † quas litteras multas simul quidam Officialis adspicit coram Sanctissimo D. N. Papa, a quo immideate accepit annum (quem penes se semper obseruat ipse Pontifex) quo predictus officialis sigillat & imprimat in cera pendente ex cordulis Canapi litterarum coram eodem Sanctissimo, & ex presente, qui quidem cum innumerabiles penè sunt litterae huiusmodi, vix potest attendere, nec sibi ferri qui continent singula littera prædictæ omnes: & ita hoc annulo pectoris muniti brevia firmatur expresa in moju proprio Gregorij XIII. quem adduximus, magis in specie copiosè tractauimus hunc articulum in cap. 6. §. unico, per totum bac 2. part. vbi videtur poteris, qui clare monstrat etiam coram Romano Pontifice litteras annulo manitu.

Sed cum ex hac signatura non adimplatur forma Decreti Concilij Tridentini in dict. cap. om. 54 nes causa, † cum non si subscriptio litteris scripta, nec propria mano Sanctissimi, deficit propter formalis solemnitas requisita ad auctorationem causarum ab Ordinario in prima instantia, quia est forma personalissima, prot. de hoc copiosè diximus, multas, & singularissimas doctrinas cumulantibus supra hac 2. part. dict. cap. à num. 14. cum pluribus seqg. vique ad finem capitis, & §. 1. eiusdem cap. 6. que veterius non repetit, cum ibidem abunde comprobetur dictum hoc inter has duas signatures per manum propriam Sanctissimi, & per annum Piscatoris, respectu auctorationis in prima instantia; tunc etiam qui adhuc in ista subscriptione per annum Piscatoris deficit illud aliud † requiritum desideratum à predicto Tridentin. Decreto, nempe examen virginitatis & rationabilis causæ, quia, vt diximus, littera iam alibi expedite & confecta vobuntur Sanctissimo, & ob multitudinem earum vix potest attendere ad id quod concintur, maximè tot, tantisque & continuis occupationibus, & quotidianiis Audientiis, grauissimeque ex toto Orbe negotii involutus, propterea latius annotauimus plurimis comprobantes in dict. cap. 6. §. unico, per totum.

Et quod litteræ tangentes iustitiam seu commissionem executoris habeant pendentes cordulas Canapi, † probat ex Flaminio Parisio de resignat. lib. 8. quest. 7. sub num. 187. & ex confirmatione Pij V. In Bulario, adducta à Flaminio Parisio ibi, Nicolaus Garcia de beneficis, 6. part. cap. 2. sub num. 4. dicens, quod in executionem litterarum gratiarum principalium in forma dignam, expeditur alia duæ litteræ & amba cum cordis Canapi, directæ vna Ordinatio, seu eius

officiali, vt intra; o. dies, si reperiit idoneum, conferat; altera viciniori, vt si negligens ille sit, conferat, & exequatur iste, & licet Garcia non faciat mentionem aliquam de anno Piscatoria; tamen quotidie experitur dictas litteras executoriales communitas esse.

Litteræ tamen principialis gratia semper habent cordulas serigas rubet, † croceolæ coloris, 37 hoc est, colorado, † pagico, & quando non expedientur in forma dignam, quia examen, & collatio processi in Romana Curia; sed pro-executione earum nominatur, seu petitur per impetrantem Canonicus Ecclesiæ Cathedralis, vel alius in dignitate constitutus executor, & datur alia Bulla separata, & distincta sub eadem data, † quæ dicitur executoria, & habet cordulas Canapi, ut fitmat Nicolaus Garela dict. 6. part. cap. 2. & num. 3. limitat, nisi fiat expeditione per Cameram, quia tunc possunt ponit gratiola, & executoria simul in una Bulla ex Hieronymo Paulo in practica Cancellaria in nobilitate super beneficiis referuntur, vers. Nota quod in litteris. & Rebuffo in praxi, in forma, & declaratione non provisionis in 4. & Paris. de resignat. lib. 8. quest. 7. sub num. 109. Mandolius ad Lapum allegat. 127. littera D. vbi ponit formam.

Aliud infuper sigillum adeit in Romana Curia, † quod est plumbeum, quo significantur omnes Bullæ expeditæ per Cancellariam, aut per Cameram, & in istius plumbi sigilli vno late adiunct facies S. Petri, & facies Sancti Pauli, hic ad dexteram Crucis in medio eorum posita, ille ad sinistram, iuxta rationem text. † in cap. 60 Beati Petrus, & Paulus, 37. 2. quest. 7. & de ratione huius prælationis tractant Francif. Mauricius in lib. de Sanctor. Apostol. Petri & Pauli imaginibus. Barthol. in collect. ad Decreta. lib. 1. tit. 33. ad cap. solita, num. 8. Bellar. de Rom. Pontifice, cap. 27. Selba de beneficiis, 1. p. quest. 5. num. 71. Hieronymus Gonçalez ad regul. S. glo. 1. num. 37. alius sigilli latus litteræ circuncircabitur, quibus † legitur nomen Papæ, qui tunc 61 Dei Ecclesiæ gubernat, non nonne proprium ante creationem, sed nomen Pontificatus post eam assumptum.

Sed Bullarum hæc plumbatio diversimodè fit, † nam si littera sunt gratiosa in cordulis 62 scitici crocei, rubiisque coloris, affiguntur sigillum plumbeum, at in Bullis expeditis in forma rigorosa, contentiæ & commissariæ (qua idem sunt) ex quibus pendent cordulae Canapi, illis affiguntur sigillum plumbeum, & in hoc distinguuntur, & cognoscuntur Bullæ gratiosa, & Bullæ rigorosa, contentiæ, Commissariæ, necnon iustitia, in cordulis nempe scitici, aut Canapi, vt supra diximus, & probant Marchefauus de commissionib. 1. part. tit. de commissionib. appellat, ab executo. brevi. num. 199. melius Parisio Gregorius ad Decretales, tit. de re scriptis, lib. 1. cap. 43. num. 9. & experientia quotidiana docet.

Litteræ igitur postquam sunt plumbata, perfectæ dicuntur gratia, † ex eis agere potest pars 63 in iudicio, & non antea, vt post alios probat Flaminio Parisius de beneficis, benef. lib. 8. q. 2. à num. 17. de praxi & stylo testant in hac Supplicatio enim postquam est signata à Summo Pontifice, ac venia, datur a Datario, & postea mittitur ad registrum, deinde fit minuta, quare videtur per summam, postea scribuntur litteræ, in

in quibus apponuntur manus aliorum officialium solutiæ consuevit: postrem in plumbo plumbancur, & tunc litteræ dicuntur expeditæ cum sint in plumbo iuxta cap. licet, de criminis falsi, sive resolutum in una Salmantina Parochialis de mensi Novembr. 1539. coram Crescente teste Sartoriu dict. quaff. 1. num. 5. vers. Est tamen regula de non iudicando iuxta formam supplicationis; & postquam sunt plumbatae registrantur, & datur paribus, &c.

Et iterum ipse Flaminius lib. 2. quest. 5. n. 1.

ibi: Ponit quod post signatum supplicationem litteræ expediantur in Cancellariam, & postea mittantur in officio vbi solet apponi plumbum, &c. An quando litteræ sunt in plombo dicuntur expeditæ, de quo fuit dubitatum in Rota de mensi Novembr. 1539. coram R. P. D. Marcello Crescentio in una Salmantina Parochialis, † in qua fuit conclusum pro affirmativa iuxta cap. licet, de criminis falsi. Geminian. in cap. sicut, de probandis, lib. 6. Sartori, in q. 1. regula, de non iudicando iuxta formam supplicationis, column. 4. & ita feruntur in ptxi testat. Felinus in cap. diligenter, in fin. de Simonia; vnde cum litteræ sint expeditæ, sequitur posse fieri resignationem iuxta ea quæ dicuntur in quaff. sequenti: ex quo inferatur, quod absque dubio quis potest resignare postquam Bullæ sunt plumbatae, & in hoc concordant omnes communiter, ita ferunt stylus, &c.

Et iterum lib. 10. quaff. 1. num. 54. ibi: Quæ

litteræ tunc expeditæ dicuntur, cum sunt plumbatae plumbum Summi Pontificis pro tempore existentes, vt fuit resolutum in vna, &c. idem post alios probat Mascal. de probationibus, conclus. 1309. sub num. 3.

Et generaliter etiam non valent aliae commis-

siones cauferunt, † nisi litteræ fuerint super eis

expeditæ, vt probat Flaminius Parisius ibidem

dict. quest. 1. num. 27. in hac: Hinc non valent

aliae commissons cauferunt, nisi litteræ expedi-

tes, vt per aliam regulam Cancellaria cau-

tum est, quam habet in ordine 16. inter regulas

S. D. N. Sixti V. &c. Confab. et item in conclusio,

¶ vt licet acquitatur iurisdictio à tem-

poate datæ commissionis, ad eis tamen exerci-

tionem omnino necessariæ sunt litteræ originales,

vel alias authenticatæ, & ante eum realme

præsentationem index nulliter procedit ex de-

facta iurisdictio, vt latissimum diximus supra

hoc 2. part. cap. 26. vers. Probatur deinde, quia

imò à num. 67. cum seqq.

Igitur concludendum erit, circa Prædicta,

63 quod per litteras iustitiae, † & in forma com-

missariæ qualcumque & a qualibet Tribunalis

gratia, aut iustitia, quocumque prefecto, aut Prælati signatas, & expeditas non satisfac-

ri formæ S. Concil. Trident. requisitæ in hu-

iusmodi commissionibus, & auctorationibus in

prima instantia actum personalissimum Domini

N. Papæ, & subscriptionem propria manus

eiudem Sanctissimi, vt latius de litteris & com-

missionibus expeditis per illa duo Tribunalia

ampissima signature gratia, & iustitia proba-

tum est hoc 2. part. cap. 6. vers. Quartæ exceptio

à num. 14. cum multis sequuntur, vique ad fin.

cap. & iterum in §. unico, eiusdem cap. 6.

Sed an ex eisdem in Senatu remissionem

causa in prima instantia sufficiat, † quod sola

supplicatio (qua auctoratio petitur) subscriba-

tur à Sanctissimo iuxta assertas declarationes adductas suprà hac 2. part. cap. 6. & n. 44. vel per-

neccesse sit ipsumnem rescriptum subscribendum

propria manu Sanctissimi, iuxta Decretum cap.

causa omnes, latius examinandum erit inferius

hoc cap. 30. §. 5. per seum.

S. ¶

Et an sub ipsa signatura manus Sanctissimi in gratia apposita, simul subscripta in-

telligatur commissio executionis in lit-

teris lecta?

S V M M A R I V M.

Subscriptione propria manus Sanctissimi in supplicatione apposita, aut comprehendatur commissio executoris in litteris postmodum expeditis lecta, num. 1. & seqq.

Commissio, & supplicatio inter se habentur, sicut genus, & species, gena namque est supplicatio, & commissio sub suo genere inclusa, n. 12.

Supplicatio continet merita gratiam, commissio ad eius executionem continet iustitiam, n. 3.

Haben signaram per placas à Papa, ac censa-

rebat signaram commisionum, n. 4.

Generalis dispositio idem operatur quod omnes species, quod specialis quod singularis, n. 5.

Commissio est accessoria ad gratiam principalem, num. 6.

Accessoriis, sive tractetur de principali angendo confirmando, aut destruendo sequitur suum principale, num. 7.

Principali concelebatur intelligitur concessum, aut Delegatum accessoriis, n. 8.

Vna determinatio respiciens plura determina-

bilia debet ex pariformiter determinare, n. 9.

Supplicatio habet duas partes, prima continet rem

petitam, secunda absolutionem, & non obstantia,

num. 10.

In supplicatione nullatenus continetur executoris pe-

titio, num. 11.

Post supplicationem subscriptam à Papa, hoc est, gratiam concessam, impetrans, si vult, petere executorum, & illi commissionem, n. 12.

Commissiones, sive subscriptas à Papa, sive à Prae-

latio habemus specialem facultatem ad id, distri-

but Vicenciariorum, vel eius Regens, n. 13.

Et de forma distribuendi, num. 14.

Subscribens contenta omnia in scriptura dumtaxat

videntur approbare, num. 15.

Subscribens censetur proprii, & virtualiter omnia contenta in superiori scriptura scribere, num. 16.

Subscriptio virtualiter continet quidquid in corpo-

re scriptum continetur, omniaque per subscri-

bitent approbarunt, n. 17.

Subscriptio cum qualitate, aut limitatione non ope-

ratur ultra eam, n. 18.

Subscriptio, simpliciter relata ad scripturam, non

comprehendit, quod in ea non appetit, nec con-

tinetur, num. 19.

Subscriptio limitata limitatum producit effectum,

ita ut in scriptura contenta, non limitata ap-

probata intelligantur, n. 20.

Commissio, & concessio generalis regulatur à sup-

licatione, & petitione limitata, n. 21.

Concessio

Concessio licet sit generalis restringitur ad limitationem petitionis, ibid.

Petitio licet sit generalis restringitur ad concessio nem limitatam, ibid.

Commissione nullitatis aduersus sententiam latam super una re, non potest Delegatus super alia pronuntiare, num. 22.

In commissione non letta minime intelliguntur concessa, num. 23.

Signatura, non petitio attenditur, & quod commissum non legitur, dicitur esse negleatum, num. 24.

Narrata, & petitio restringuntur, & limitantur per concessionem, & signaturam, n. 25.

Subscription generalis, & non limitata omnia in scriptura contenta comprehendunt, nec singularis expresso singulorum necessaria est, n. 26.

Subscription simplex, & generalis, n. 27.

In commissione subscripta à Papa non limitata, omnia petita in supplicatione concessa intelliguntur, num. 28.

Responso simplex concedit omnia petita, que non sunt cancellata, num. 29.

Clausula (institutam facias prope de iure) addita per Regem Cancellariae non facit commissio nem redactam ad terminos iuris, n. 30.

Clausula (institutam faciat) addita per Regem, quid operatur, num. 31.

Commissione per supplicationem, simpliciter subscriptam à Papa in prima instantia comprehendit, quidquid in supplicatione non lacerata continetur, num. 32.

Subscriptionem non extendi ad ea, que in scriptura non leguntur determinante Rota, n. 33.

Subscriptione restriktiva ad superiorum expressa ultra non operatur, num. 34.

Sic una pars subscriptionis fuit admissa tantum, cetera in ea contenta censorum reiecta, & reprobata, ibid.

Sub subscriptionis subscriptione nullatenus comprehenduntur commissio, & executoris ad gratianum scismos, & postea dato, n. 35.

Commissione petita à Santissimo per supplicationem postulatur, que etiam dicitur supplicatio, n. 36.

Supplicatio est non genericus comprehendens sub se omnes subscriptiones species, n. 37.

Commissione, & executoris dato grata tunc illi est accessoria, postquam fuit concessa, non ante, num. 38.

Subscriptione propria manus, in supplicatione ad rem petitan apposita, non insuffit, nec determinat executoris dationem in supplicatione non contentam, nec petitam, quia illam non reficit, num. 39.

Subscriptione rei petita in Senatu non attenditur, sed executoris commissio, seorsim data, propria manu Santissimi non sit subscripta, quoniam Ordinario causa remittatur, & eius prima percutiatur instantia, n. 40.

Verbis si ex hoc capite (que velissima sunt, & quotidiana in hoc Senatu Supremo) prae cognitis, & ad quinque singularissimas questiones valde necnecessarias in hac materia deueniendum erit per quinque ss. distributas: & sit prior, an sub signatura, & subscriptione propria manus Sanctissimi in supplicatione apposita, comprehensa dicatur commissio

executoris in litteris postmodum expeditis lecta.

Et pro parte affirmativa plura vrgent, ¶ nam commissio & supplicatio inter se habent sicut genus & species: supplicatio est genus & commissio species sub suo genere inclusa, ita probat Alfonius Soto glossator antiquus in regna Cancellarii, de non indicando iuxta formam supplicationis, sed litterarum expeditionem, aliás 15. Innocentii VIII. & 16. Pauli V. in num. 8. & 9. quem Authorem glossat nouaret Ioannes Chochier apud quem est, fol. 260. & ipse Alfonius ita ait. Item colligit hic contra curiosos, quod supplicatio continet in se commissiones, ibi: Nisi sint commissiones, &c.

Et sic supplicatio est genus, & commissio est species: ¶ proprio tamen sumpto vocabulo, 3 supplicatio est, que continet gratiam meram: commissio quae continet iustitiam, & ex hoc infero, si Papa committit signaturem supplicationis unū Episcopo per placet, quod etiam videtur ipsi committere signaturem commissione per placet, argumento huius Regule, maximè in praesentia Principis qui tolerat, &c. quod facit ad collendum dubium curiosorum, an Dominus Alariensis qui habuit signaturem per placet à Domin. Sixto censetur habere etiam commissione, quia R. D. Nouariensis Cardin. habuit signaturem commissione cum referendaris, & dixi alias, quod sic, & non oportet infiltri in hoc, quia ipse habuit Bullam de hoce, ut audio: haedem Soto.

Igitur generaliter subscripta supplicatio per subscriptionem manu propriā Sanctissimi debet competendere commissione tamquam eius speciem, quia generalis dispositio idem operatur quoad omnes species, quod specialis quoad singulas, si charmo. ff. de legato, 3. i. si duo. ff. de administratore tutor. Gonzalez ad Regulari. 8. Cancellaria, gloss. 9. in princip. n. 22. Sordus conf. 2. num. 44. & conf. 350. num. 20. Gratianus decipit. foren. tom. 4. cap. 63. 6. num. 30. & cap. 766. n. 11. Selse decis. 8. num. 3. Francisc. Molinus de ritu nuptiarum, lib. 3. quest. 54. num. 4. S. bastian. de Medicis de regul. iur. regul. 1.

Secundo probatur, quia commissio est accessoria ad gratiam principalem & text. expressius in cap. si super gratia, de officio Delegati, lib. 6. Nos plurimos citauimus hac 2. part. cap. 16. n. 12. cum seqq. vers. Tum etiam quia commissio, sed accessoria sive tractetur de principali augendo, & confirmando, aut destruendo, semper sequitur suum principale, plurimos citauimus dict. cap. 26. vers. Et quia accessoria sunt, n. 41. cœm seqg. & quia concessio principali, intelligitur concessio & Delegatum accessoriis, cap. prudentiam. 9. si vero, de officio Delegati: igitur signatura apposita in supplicatione debet comprehendere omnia accessoria ad supplicationem, & cum principali concessio, censeatur simili accessoriis concedi, Nos de Regia protectione, 1. part. cap. 1. num. 295.

Tertio, quia vna determinatio respiciens plura determinabilis, debet ea & pariformiter determinare, l. iam hoc iure, 4. ff. de vulgari, & pupill. subfiliit. l. si Legatarium, §. 1. ff. de reg. iur. l. quoniam. C. de impab. & alii subfiliit. Natta conf. 14. num. 19. Ruinus conf. 1. num. 17. Sord. conf. 31. num. 15. & conf. 45. num. 37. Menochius conf. 88. num. 19. Calan. conf. 67. n. 28. Gratianus decriptione.

discriptione. tom. 1. cap. 70. D. Iohannes del Castillo controverf. lib. 5. 2. part. cap. 97. num. 4. & per totum caput. Marta de succession. legat. 1. par. quest. 1. articul. 9. num. 91. Marius Giuba in consue. Senat. Mesanensis. cap. 3. gloss. 2. num. 12. p. 1. Fusarius de substitutionib. quest. 57. num. 8. Nauvarius quæst. foren. lib. 1. quest. 7. num. 6. Ergo cum subscriptio & signatura propriæ manus Sanctissimi apponatur in principali supplicatione, debet influere, & respicere commissiōnem ad gratia ipsius executionem.

Quibus tamen minimè obstantibus, contrarium sententiam & proculdubio veritorum existimo, pro cuius resolutioni perfectiori claritate supponendum erit stylus Romanus Curia in signatura supplicationis, & qualiter coram Sanctissimo prelectur; supplicatio igitur (ut superius ad principium huius cap. diximus) habet duas partes; in prima referut id quod à Papa peritum, in secunda absolutio & non obstante, in nulla harum partium mentio aliqua fit de commissione, & nec executoris petitione, aut datione, provit ad litteram referit supplicationem ipsam ex variis causis, & diversis Flaminii Patriss de resignation. beneficij. lib. 8. tom. 2. quest. 7. à num. 75. cum multis sequentibus, ubi tam de supplicationibus expeditis & signandis per fiat, quam de signandis per concessum, in quarum formulis nulla fit mentis commissio, nec in supplicatione aliquis rei inseritur, nec peritur, ut ibidem apparet.

Indo potius post gratiam suscriptam, hoc est subscriptio & propria manu Sanctissimi, seu alterius Prelati, ut superius late diximus; pars petit in Cancellaria (si vult) committi gratiae executionem alicui Canonico, &c. quem ipse nominat, ut hoc capite diximus sursum ex Nicolao Garcia num. 57. vers. Littera tamen principales gratia: & diximus (si pars vult) quia executoris datio est accidentalis, si à parte posseatur, non autem est necessaria, ut mox dicendum erit.

Quia Vicecancellarius, vel eius Regens, distribuit omnes & commissiones sive subscriptas à Papa, sive à Prelati ad subscriptiones depulato, ut eleganter aduerit Ludouij. Gomez in compendio virtuus signatur posito sub regul. de non indicando iuxta formam supplicationis, in quest. 16. verso. Et illa potestas Vicecancellarii, in hæc: Et illa potestas Vicecancellarii, ut dicitur, vertitur circa causas, que committuntur simpliciter in Curia, sed in causis qua committuntur extra Curiam, non potest commissiones signate, iuxta ea quia dicit Egidius de eis 46. incip. exception. Cardinalis verò sic, ut dicit vna regula posita inter illas de potestate Vicecancellarii, & sive commissiones signatur per Papam, sive per Vicecancellarium, aut Cardinalem habentem signaturam iustitiae: ipse idem Cancellarius, & vel eius Regens extendit scriptura signaturam, seu potius distribuit tales commissiones Auditoribus, vel aliis Prelatis, quibus committuntur, per ita verba, que apponuntur post signaturam, videlicet, de mandato D. N. Pape audiat Magister. N. vel & institutam faciat, &c.

Quo quidem cognito, sequitur manifestè quod subscriptio & propria manu Sanctissimi non potest aliud comprehendere, quam id quod in supplicatione signata contentum, petitur, & expressum sit, nec ad aliud potest trahi, nec extendi; nam subscriptibens contenta in scriptura omnia dumtaxat videtur approbare, l. emptor. §. Lucius. ff. de paclis, l. si ita stipulatum, §. Chrysogonus, ff. de verbis, oblig. l. sed in for. §. ff. de pignoribus, l. sicut, §. non videatur, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca solata, l. si quis ex armariis, §. 1. in vers. Subscribere, ff. de edendo, l. 1. vers. Subscriptionem, ff. de constitutis. Principe. l. si per Epistolam, in vers. Subscriptam, ff. de acquirend. bared. Authentic. quod fin. C. de testamento, iunct. Autentic. si modo, C. de familia eius. cap. si quis Presbyterorum; & ibi notat glossa in verbo, subscriptis, de rebus Ecclesiæ non alien gloss in cap. quanto de his que sunt à Prelati. & in cap. ex litteris, de transaction. notariat Bart. Bald. Angel. Fulgos. Caftens. Alexander. & Ias. in dict. §. Chrysogonus, & in l. quod dicit. ff. solut. marimon. & in pluribus ex citatis legibus, Alexander, post alios in l. cum antiqvitas, §. cum autem, C. de testamento, & in conf. 147. ponderatis, col. 2. & 3. vol. 2. Felinus in cap quoniam contra, num. 43. de probationibus, & ibi decim. Decimus num. 45. Partibus conf. 47. num. 6. & conf. 201. num. 17. volum. 1. Ruminid. conf. 162. num. 5. volum. 1. Decius conf. 115. col. 2. vers. Comprobatur. Benavent. Stracha in tract. de adiect. part. 4. quest. 10. num. 4. Natta conf. 287. num. 4. volum. 2. Roland. à Valle conf. 44. num. 30. volum. 1. Cephalus conf. 272. num. 8. volum. 2. Stephanus Lambertengi, in tract. de contractibus eorū. glof. 1. in verb. iurante marito, num. 3. & 5. impler Natta conf. 5. num. 4. volum. 4. Afflits decis. 104. num. 3. Cianetta conf. 73. num. 40. Sebastian. Medicis in tractat. de inuentariis, cap. 7. num. 57. Cacciulup. de transaction. quest. 102. num. 15. Natta in repetitione. Autem, quid sine, num. 45. C. de testamento. Guido Panciroli. conf. 118. num. 4. & conf. 175. num. 5. Tiburtius Decians responso 29. num. 30. volum. 1. & respon. 11. num. 48. volum. 1. & respon. 39. num. 89. volum. 2. cum aliis copiosè adducit per Anton. Gabriel. communib. conclus. titul. de presumptione conclus. 3. num. 1. & seqq. probat, & quod subscriptis censemur proprie scribere, & qui scribit perinde habetur, ac si rotund. scripturam conserpisset, & nam. 5. quod subscriptibens censemur propriè, & virtualiter scribere omnia contenta in superiori scriptura, tradunt Natta conf. 287. num. 4. Cephalus conf. 272. num. 85. Cacheta, qui communem dicit, in decis. Pedemontan. 36. num. 3. Rebus in tractatu de Chyrophysis, & litteris, recogniti. tom. 1. consistit. in prefatione. num. 50. Ruinus conf. 22. num. 4. volum. 4. Iochin. Damauder. in Encycl. in iuris, aut simil. in vers. Subscribere. Cardin. Alban. in lucubrat. ad Bar. in l. Cains. ff. de pignoratice actione. Bursat. conf. 24. num. 2. & conf. 39. num. 24. vol. 1. vbi de magis communis testatur, videndum etiam Titaquell. de retract. lib. 1. §. 1. glof. 9. num. 159. Petrus Barbot. in l. que dicit, 34. num. 171. (licet obiter) ff. solut. marimon. Petrus Sordus decis. 137. num. 3. Rora vt per Farinacium in polloinis, tom. 1. decis. 666. num. 12. Igitur cum commissio non sit comprehensa, contenta, nec adhuc petita in supplicatione rei principalis, subscriptio non potest protrahi, nec ad eam extendi.

Nn Elegans

Elegans est etiam Rotæ decisio in una Bononijs, fidei confessione, 14. Januarij 1611. recollecta per Jacob. Caballeriam decisi. 33. que à num. 3. ita ait; nec videbatur obstat, quod apocpha non esset scripta, sed tamen subscripta manu Pompeij, quia placebat responsio; subscriptio operat approbationem & confirmationem omnium contentorum in scriptura, ita ut virtualiter subscriptio dicatur continere quidquid in corpore scripturæ continetur, Angelus in l. si ita stipulatus. §. Chrysogonus, num. 3. ff. de verb. obligat. Barbacia conf. 87. num. 15. lib. 3. Ruinus conf. 193. num. 1. volum. 2. Decian conf. 11. num. 48. volum. 1. Aimon. conf. 73 n. 40. Parvius conf. 77. num. 23. lib. 3. Rota Iauuenis deci. 78. in princip. & deci. 177. num. 1. & decisi. 210. num. 2.

Minus Domini censuerunt suffragati replicacionem Pompeij, quod subsciptio non erat simpliciter facta, ut videtur loqui Doctores praælegati; sed qualificata; que casu non attenditur quidquid dictum fuit in corpore scripturæ; sed ipsa subscriptio, tanquam illa quæ dat robur, vix mente innocentia dicti Felinus in cap. quoniam contra num. 43. vers. Habe ergo doctrinam, de probationib., & Bald. in Aub. qui proprium. C. de non numerata pecunia, cum aliis in decisione allegatis.

Nam dicebat esse aduertendum, subscriptio nem hanc non continere certam, & absoluam obligationem Pompeij, ita ut non sit facienda aliqua relatio ad corpus scripturæ, & cum in subscriptio non legatus expressum nomen personæ, ad cuius fauorem sit obligatio, nec pro quo negotio, ido necessariæ dicta subscriptio debet habere relationem ad corpus scripturæ, & continere omnia, quæ in ea continentur, excepis tamen iis, quæ expresse per Pompeium in subscriptio limitata fuerint, prove fuit tempus, &c. Vnde cum quod reliquarum dicta scriptura non fuerit aliquando limitata, domini concludebant, obligationem Pompeij quoad illum esse intelligendum, prout in corpore scripturæ continetur, ac si eius manu scripta esset, ex supra allegatis.

Tandem vila fuit etiam sufficiens responsio ad ea verba in fine subscriptiois apollita. **¶** *Masolamente comebo dotti de supra;* quæ sine limitata, & video limitatum paravit obligacionem, quia sunt posita respectu predictatum limitationum, appositorum in subscriptio, ut colligunt ex rotis subscriptiois contextura, sed non propter ea excluditur relatio ad scriptum precedentem in non limitatis ex ante dictis, &c. Hacenus de dict. decisione: alia etiam ad est decisio in eadem causa, quam adducit ipse Jacobus Caballer. decisi. 99. per totam vbi plura videbis.

Ex qua decisione mirabiliter deducitur, quod quando subscriptio est limitata, & non attendunt omnia peccata & contenta in supplicatione, & scriptura; igitur multo minus debet sub-intelligi ne extendi ad non scriptum in supplicatione, quia vt dictum est, commissio & concessio regulare à supplicatione, & petitione, ut per cap. inter dilector. §. ceterum, vbi Gloss. & Bald. n. 16. de fide instrument. l. 1. & ibi l. 1. n. 7. de diversis rescriptis. Decium conf. 403. n. 15. Parvius conf. n. 42. lib. 1. dixit Rota vt per Farinacium in postulum. decisi. 448. n. 3.

Certissimum est enim, quod & subscriptio, 22 & petitio generalis, & indeterminata restringitur per gratiam, & commissione limitata, & terminata, seu restrictam, aut alter qualificata, sicut etiam è consenso, quando supplicatione petitio aut interrogatio est limitata, restricta, aliter qualificata, & responsio, seu concessio sit generalis, recipit eandem restrictionem, & limitationem, iuxta quam intelligitur, declaratur, atque restricta pariter censetur, propter latissimè plures doctrinas, & exempla confitens probat Petrus Sardus in conf. 281. n. 67. cum seqq. & quod responsio indeterminata, absoluta, & generalis reducatur, & intelligatur secundum interrogatioem restrictam, & limitationem, proba l. si defensor. §. qui interrogatus. ff. de interrogator. actionib. §. præterea, infra de immobiliis stipulation. l. hereditate palam §. in testamento. Natta conf. 98. n. 22. Menoch. conf. 47. & conf. 53. citatus per Marium Antoninum varia. resolut. lib. 3. resolut. 44. n. 5. Menochius de presumptiōib. lib. 2. presumpt. 47. n. 2. & stipulation vel petitione conformans presumitur, l. Titia, §. 1. de verb. oblig. dict. §. præterea, & idem Menochius lib. 3. presumpt. 29. n. 3. vbi dicit procedere in responseione simpliciter facta; scimus si determinate, qualificata, aut limitate facta sit responsio.

Pro quo est & alia singulare Rota decisio in una Alericis. beneft. 19. Decembri 1614. quam & adducit Farinacius in postulum. tom. 1. 23 deci. 619. in hac: Sapius proposito dubio super eisdem, Domini teneruntur pro reuocatione sententia Rotæ ex defectu iurisdictionis, ut fuerit in fine decisione. consideratum; primò, quia cum esset commissa tantum causa nullitatis, & restitutionis in integrum adversus sententiam latam super Ecclesiæ Sancti Salvatoris; non potuit super Ecclesiæ Sancti Petri pronuntiari cap. P. & G. & cap. cum olim, et 1. vbi Abb. n. 11. & 12. post gloss. in verb. protinus, in fin. de officio Delegati. Glos. fin. in cap. edoceri, de rescriptis, cum deductis in priori decisione.

Et clausula quam, & quas, non legitur in secunda parte commissionis, & restricta ad causam 24 nullitatis, & restitutionis in integrata: signatura autem, non petitio attenditur, & quod commissum non fuit, dicitur fusile neglectum, ut notant Doctores in cap. super littera, de rescriptis. Baldus. l. 42. vbi Barbillia in additionib. littera L. C. si contra iuu vel vil public. Alemand. conf. 94. n. 3. lib. 2. Cornelius conf. 312. in principio. lib. 3. Rota decisi. 28. vbi Papaz n. 3. de rescriptis. in nouis. idem Papaz decisi. 9. n. 5. sodem titul. Gabriel conf. 86. n. 51. & seqq. lib. 3. narrata enim ac petitio restringuntur, & limitantur per concessionem, & signaturam. Abbas in cap. 2. 25 vers. Notabili, & vers. Ex hoc notabili, regua & pace. Felinus in dict. cap. super littera, sub n. 10. vers. Limita. de rescriptis. Iaff. conf. 173. n. 7. lib. 4. Ruinus conf. 43. num. 3. lib. 1. Parvius conf. ultimo. sub n. 43. lib. 3. &c. Igitur si in supplicatione non continetur (nec etiam virtualiter, ut statim ad responseionem argumentorum) nec scripta reperitur commissione petitio; ad illam non debet, nec potest extendi subscriptio, & signatura Sanctissimi.

Secus autem si simul in ea supplicatione pertinet (adiecta iusta & urgente causa auocatio-

nis

nis ab Ordinatio) quia tunc indubie subscriptio Sanctissimi generalis, & non restricta ad aliquos casus particulares, nec limitata, omnia comprehendet ex hacemus dictis, qui generalis subscriptio omnia in scriptura contenta comprehendit, nec speciali est necessaria, ut tenet Angelus Caffrensis, Immola. Aretinus, Alexand. & reliquo in dict. l. si stipulatus. §. Chrysogonus. ff. de verbis. obligat. Bald. in Aubent. §. quia in aliquo documento, col. 2. vers. Viterbi. C. de edendo. Auchatran. conf. 234. Felinus in dict. cap. quoniam contra num. 48. vers. Limita sexto de probationibus, & in cap. inter dilector. n. 27. de fide instrument. Iaff. in dict. §. Chrysogonus, num. 9. dicens sufficere simplicem, & less generaliter subscriptionem, nec requiri specialiem, idem voluit Alexand. in l. que dotti, col. fin. vers. Subdit. ff. foli. mar. & in conf. 147. num. 6. vbi dicit magis communem, vol. 2. communem dicunt in dict. cap. quoniam contra. n. 48. Iaff. in dict. §. Chrysogonia, n. 9. Tiraquel. in l. si unquam, in prefatione, n. 117. C. de renunciand. do-³⁴ nare. Benavent. Strachy in tract. de adiutis, 4. p. 9. 10. & 11. Natta in Aubent. quod fine, n. 48. C. de testamentis, & alij relati & sequenti à Ma- scard, de probationib. conclus. 1347. a. n. 11.

Eleganter hoc etiam magis in nostris terminis probat post alios, & Rotæ decisiones Hercules Marescotus var. resolutionum, lib. 1. cap. 98.

à princip. in hac: Quægitur, si commissio si- gnata à Papa per verbum placet, nec sit additum, prout de iure, nec quid aliud, quid concessum videatur, & dicas omnia petitio cœseri concessa, Cassiodorus decisi. 7. de rescriptis, & ratio est,

¶ quia responsio simplex coquedit omnia petiti-

ta, quæ non sunt Cancellata. Rota decisi. 1. de rescriptis, in nouis. & decisi. 1. cod. titul. in antiquis. Staphileus de commissione. liter. insitio, in principio. num. 13. & verba. institutio facies pro-³⁵ va de iure; & similia apposita & per Regentem Cancillaria, non faciunt cœseri commissio-

rem postulatam ad terminos iuris. Cassiod. dict. decisi. 7. num. 1. quia, ut dicit idem Cassiodorus,

regens non habet potestatem limitandi signatu-³⁶ ram Papæ. Puteus decisi. 1. cod. titul. Antonius Augustinus in epistole, cod. titul. §. 16. ideo non

facit decisio Crescentij 1. de rescriptis, & quod

scilicet clausula (ut insitum faciat) posita in extensione Regentis intelligentia, quæcumus de iure sit, quod petetur, quia fuit intellecta per

Rotam in una Arimin. recessione, 18. Maii 1590. coram Cardinale Seraphino, ut procedat

tantum in rescripta signatura iustitia; non au-³⁷ tem in commissione signatura gratiae, quan-

do Papa expetit, & ex certa scientia aliquid concedit, quod videatur esse contra iuris com-

muni disputationem, nam tunc cœserat fa-³⁸cta concessio remoto iuri obstatculo, non ob-

stante clausula prædicta, ea scilicet ratione,

qua signatura Papæ præcipue est attendenda, non autem extensio Regentis; hacenus Mate-

scofoni.

Ex qua doctrina, & ex ceteris adductis hu-

usque appareat, quod quando principaliter

per supplicationem petitio commissio in prima

instantia, eamque subscribit, & signat Sanctissi-

mus propria manus; tunc in omnia supplicatione

petita comprehenduntur, & intelliguntur conces-³⁹sa, si alter signata non fuerit limitata,

quod certissimum est de iure.

Nn. 2. tationem

tionem, executoris, & commissionis, non sit nec possit considerari accessorium, quia non entis sunt qualitates; non potest currere argumentum; sed in dicitur.

Ex qua ratione deducitur etiam responsio ad tertium argumentum, tunc dicitur, quod una determinatio respiciens plura determinabilia, ea debet parvissimum determinare; quamcum commissio nec expedita, nec virtualiter, nec principaliter, nec accessoriamente contingit in supplicatione ad rem principalem petitam; sequitur quod signatur Sanctissimi illam non determinet, quia illam non respicit, nec potest, quia non est, nec adest, ex haec tamen latius comprobatis.

Quare in Senatu non attenditur subscriptio supplicationis ad rem principalem petitam a Papa, tunc si executoris commissio seorsum data ad ipsius gratiae executionem non sit pariter subscriptio propria manus Sanctissimi, quomodo Ordinatio causa remittatur, si eius prima presentiat instantia, ut saepè diximus.

S. II.

Et esto quod litteras avocatorias non subserbit Sanctissimus, nec in illis mentionatur subscriptio supplicationis; an, & quomodo probanda erit in Senatu?

SUMMARIUM.

Subscriptio propria manus Sanctissimi cum non apponatur in commissionibus missis, sed in supplicatione, qua petuntur, quoniam modo in Senatu sit probanda, ut impediatur remissio ad Ordinarium in prima instantia, n. 1. & seqq.

Ex supplicatione subscripta per Papam, aliudque signaturum habentem, commissione, qui ad partes mittuntur, fabricantur per officiales, n. 2.

Litterarum de fide, que magna est circa omnia in eis contenta, non est exciadandam, n. 3.

Ex litteris de fide, non apparet subscriptio, nec a quo subscriptio fuerit, supplicatione, an a Papa, an ab alio habente signaturam, quia uniformiter omnes eodem modo scribuntur, n. 4.

Littera omnes conscientiam sub nomine Papa, & ipso solo loquente, & de differentia inter gratias, & iustitiae, n. 5.

Litteris de fide, confunduntur signaturae, ut ex eis nequit apparere a quo fuerit supplicatione subscripta, n. 6.

Ex litteris non constat, an gratia sit per fiat, an per concessum, n. 7.

Commissiones avocatoria in prima instantia, qui mittuntur ad partes, non requirunt subscriptio nem propria manus Sanctissimi, sed per supplicationem, ita subscriptam, satis fieri forma Tridentini, declaravit S. Congregatio, n. 8.

De subscriptio cum in commissione avocatoria non apparet, remittetur debet docere, & ostendere subscriptio in Senatu, ut coram isto commissione avocationem in prima instantia possit operari, num. 9.

Littera fidem faciunt circa contenta, & lecta in eis, non circa non contenta, n. 10.

Remittetur, qui se fundat in forma, & requisito ad

auscationem, de eo debet docere, cum sit fundatum sua intentionis, n. 11.

Qualitas, qua fundatur iurisdictio, ante omnia debet probari, alter processus nullus erit, n. 12.

Subscriptio propria manus qualitas est formalis, & praecisa, qua fundatur commissio avocatoria in prima instantia, n. 13.

Qualitatem fundamentalis, qui non probat dicitur carere iure, num. 14.

Fundatum sua intentionis quilibet probare debet, num. 15.

Subscriptionis solemnitas extrinseca, maximè consistens in facto, non presumitur interuenisse, num. 16.

Decretum Indicu in alienatione tutoris citatio, & similia, tanquam solemnitates extrinseca, non presumuntur, num. 17.

Subscriptio propria manus consistit in facto, & manu factaria Sanctissimi, quod minimum presumuntur nisi probetur, n. 18.

Idem est nihil allegare, quod allegare, & allegata non probare, num. 19.

Actor, quod assuerat probare tenetur, n. 20.

Ordinariorum iurisdictio habet iuris assencionem, num. 21.

Ordinary potest ex sola iuris assencionem probatur, & conservatur, n. 22.

Commissionem impetranti avocatoriā prima instantia in resoluta, n. 23.

Subscriptionis ampliori probatione adstringitur impetrans, num. 24.

Actus si regulariter prohibitus sit, & ob aliquam causam permisus; debet causa exprimī, & verificari, num. 25.

Pro iudice carente, excepto uno casu, non presumuntur, num. 26.

Subscriptionem ex supplicatione originali, in Senatu exhibendam, debet impetrans probare, n. 27.

& seqq.

Supplicatio presentari debet in iudicio si inter eam & litteras de fide fabricatas allegatur differentia, num. 28.

Signatura si discrepat a Bulla, creditur signatura, num. 29.

Signatura creditur quoad circumstantias gratiae, puta tempus, vel qualitates, n. 30.

Per quam signaturam, an per fiat, an per concessum littere, dubitari concingit, supplicatio subscripta exhibenda, & ostendenda est, num. 31.

Ex tenore litterarum non dignoscitur signatura, argue idem hoc simili producenda ad elicendam veritatem, num. 32.

Subscriptio supplicatio erit exhibenda iudicii de partibus, coram quo apostola fuit differentia, & discrepacio inter ipsam, & litteras, n. 33.

Signata supplicatio non probat, nisi litteris expeditis, num. 34.

Signatura creditur quoad concessionem litterarum super ea, n. 35.

Signatura ad verbum registratur per Abbreviato rem in libro, et si ea dubitatur ad ipsum, ut ad Protocollo recurritur, n. 36.

Si dubitatur magis strictè, aut largè litteras fuisse scriptas, quam a Papa concessum, recurritur ad signaturam originalem, n. 37.

Signatura, quoad in ea contenta magis statut, quam Bulla de fide sumpta, n. 38.

Subscriptio originalis in Senatu Parisiensis fuit presentata coram quo fuit exceptum, Bulla aliter

cantare,

cantare, quam in signatura continetur, huic datam fidem fuisse in factu contingens, testatur Rebiffus, & Mascaldis, n. 39.

In commissione avocatoria, cum nulla legatur, nec mentionetur subscriptio per impetrantem ei insistentem, & allegantem, probanda erit in Senatu, num. 40.

Inter supplicationem subscriptam manu Sanctissimi, & litteris de fide subscriptis, vbi allegatur discordantia, recurrit ad ipsam subscriptiōnem, & signaturam, n. 41.

Ex supplicatione subscripta inspectione, & lectura coliguntur quid continent, ad quam, tanquam ad matricem recurrit pro discrimine litterarum, num. 42.

Supplicatio signata attendatur, licet aliter in litteris ponant officiales, qui nequeunt supplicantis praudem inferre, n. 43.

Commissionis verba si obscura sint, opus est pro declaratione signaturam adire, n. 44.

Supplicatio quoad effectum surreptionis potius attendatur, quam littere expedita, n. 45.

Et ad id recurrit ad illam tanquam ad matricem, ibid.

Littera a signatura oriuntur, sicuti instrumentum à Protocco, num. 46.

Littera, si a supplicatione discordent, remittenda sunt ad correptionem, n. 47.

Ad supplicationem, sicut ad matricem, recurrit ad discordia litterarum, nec expediteores possunt gratiam alterare, nec ius impetranti quasdam tollere, num. 48.

In correctione litterarum discrepantium à supplicatione subscripta, non requiriuntur partia ciuitatis, quia etiam inuita corrigitur, n. 49.

Supplicatio subscripta, postquam est registrata, litterisque subscriptis, faciliter Curiales attinent originalem nanciscuntur ab Officiali, soluto uno argento, num. 50.

Si de subscriptio reali in Senatu non apparent, causa in prima instantia Ordinario inducit remittetur, num. 51.

In litteris si subscriptio mentionetur, & negetur, quis eam probare tenetur, & adstringatur supplicationem subscriptam in Senatu presentare, num. 52.

Vbi de differentia inter litteras ipsas, quibus Summus ipse Ponitifex loquitur, & asserta sunt subscriptio, & litteras monitoriales, & similes, in quibus Index asserti subscriptio, n. 53.

SECUNDA questio, qua circa praedictas signatures se offert & tractanda, erit (sub hoc tamen supposito, quod ad auocationem primæ instantie sufficiat subscriptio supplicatio; ita vt non sit necessaria subscriptio in plomer recipi, quod examinatus infra, 5.) Quomodo in Senatu debeat doceri & probari signature propria manus Sanctissimi, esto quod littere avocatoria in prima instantia non subserbit a Papa, nec in eisdem subscriptio mentionetur, ut impediatur causa remissio ad Ordinarium, & insuper ut coram isto (vbi de incompetenti ex Concil. Trident. dict. cap. causa omnis, opponitur) exceptionis repulsa sit probanda, certe res est admodum difficultis, & intricata valde, pro cuius resolutione in mentem obiter sunt trahenda, qua à principio huius capituli diximus circa subscriptio-

nes supplicationum, sive per fiat, sive per concessum, aliterve ac circa modum litterarum Breuium, aut Bullatum desuper expedientarum. Etenim presentatus supplicatio Sanctissimo t qui propriam manu subscripta, fiat, ut perficiatur. M. vel placet M. fiat M. &c. Super hac supplicatione per Officiales Pape conficiuntur litterae. Non dubitamus nunq de fide earum, cùm magna sit & indubitate circa omnia in eis contenta, latissime t doctissimus Supremi 3 Senatus Consiliarius D. Ioan. Bapt. Valenc. nunc Praeses Granensis in consil. 1. num. 1. & sequentibus; vbi plurimos allegat, Marscetus variarum resolutionib. lib. 2. capitul. 9. num. 4. Ec non solum in actu tunc gesto, sed etiam in narratis per Papam text. elegans in Clement. 1. de probationib. in hac: Litteris nostris, quibus Nos dignitatis quaslibet, seu beneficia collationi nostra, vel Sedi Apostolica referuare, an resignationem beneficij alienis accepisse, vel recipiendi potestatem alii commissari, vel aliquem excommunicasse, vel alia similia super quibus grata, vel intentio nostra fundatur, fecisse narramus, censens super sic narratis, fidem plenariam adhibendam, &c.

Sed difficultas confluit in eo, t quod in litteris diffluere expeditis nulla sit mentio signatarum, an supplicatio fuerit subscripta propria manu Sanctissimi, vel signata per Concessum, nec a quo fuerit signata aut subscripta, sed omnes litterae postmodum eodem modo expeditur, ut superiori diximus hoc cap. 30. num. 34. vers. Et postquam ad hoc prefecit, seu Prelato, &c. Scilicet omnes nomine Papa, & ipso solo loquente, t hac differentia quod in Bullis gratiosis totum nomen Ponitifex, a quo incipit inscriptione Bullæ, apponitur cum litteris maiusculis laboribus curiosi ornatis: Urbana Episcopus seruus seruorum Dei. At in litteris iustitiae & in forma commissaria primum nomen dumtaxat, Urbanus, litteris maiusculis inscribitur.

Igitur cum in litteratum & confectione confundatur signature, quia in eis non legitur a quo fuerit subscripta supplicatio, vt bene adserit Alphonso Soto, glossator antiquus Regul. Cancell. qui super 31. Innocentij 8. num. 33. Pauli V. illam ampliantis super illis verbis: Item voluit quod concurrentibus eadem die super quocumque beneficio per fiat, & per concessum, signaturis ex eis per fiat habens alteri preferatur, ipse Alphonso Soto, num. 1. difficultatem practicandi dictam regulam, mouet ex hoc, in hac: Sic ut in veritate esset dubium, quonodo deberet practicari hodie hac regula, nam in Bullis non ponitur per fiat, vel per concessum, sed in viraque Bulla ponitur nomen Papa tantum, &c. Et iste author reperitur in eius commentis Ioannis à Cochier, in Regul. Cancellar. 31. alien. 33. & in eadem Regula 33. testatur Mandosius in q. 21. num. 2. ibi: Ex quo in litteris non potest constare, t an gratia sit facta per fiat, an per concessum, et omnes scimus, &c. Idem aliter debet constare de subscriptione & signatura Sanctissimi, ut causa in prima instantia per Senatum non remittatur Ordinario.

Et augetur haec confusio, & improbabilitas ex dubiis & declarationibus S. Congregationis Cardinalium editis super dict. cap. 20. sess. 24. de reformatione. In quibus expediti sunt subscriptio & signatura Sanctissimi, ut causa

mi non requiri in litteris auocatoris in prima infiniti; sed sufficiat, quod supplicationes, per quas auocatio petitur à Sanctissimo; per ipsum proprii manu subscriptantur; Prima sic sit: *An causarum auocationes valida sint, si brevia Apostolica, que transmittuntur, manu propria Ponitatis subscripta non sint?* Congregatio censuit, esse valida, cum sufficiat, ipsius supplicationes, super quibus brevia conficiuntur, manu Pontificia esse signata. Et iterum declaratio alia, in hac: *An causarum auocationes, commissionesque minus valida, aut contra decreta Concilii, capituli 20 sessionis 14, indicari debeant ex eo, quod brevia Apostolica, quo ad partes transmittuntur, manu propria Sanctissima subscripta non sint, averò sufficiat ipsa supplicationes, & commissiones, super quibus brevia conficiuntur, manu Papae signatae, & subscriptae esse?* Congregatio censuit, sufficiat esse decreto, si ipsa supplicatione, & commissione, super qua brevia fabricatur, manu Sanctissima sua subscripta sit, &c. Quas declarations latius examinamus hac 2. part. capitul. 6. à num. 44. & sequentibus, versiculis. Atque aduentum tamen est, quod hoc subscriptio, &c. (Sed an Senatus dubitet de fiduciarum declarationum, latius examinatur infra§. 5.)

Igitur si in brevibus ac litteris auocatoriis non subscriptibit tibi Sanctissimus, nec in eis de eius subscriptione mentio fiat ex supradictis, si substitutus, aut opponitur de hoc requisito & forma substantiali, & eius defectu, omnino debet impetrans docere de ea per ostensionem supplicationis subscriptae propria manu Sanctissimi, aliter enim littere ipse iudicari non debent, nisi pro simplici auocatione defectuosa formae à Concilio Tridentino requisita, ac per consequens interim dum de ea non apparet, effectum suum auocatum operari non possunt, cum habeant iuris resistentiam.

Validissimis adhuc mouere fundimenti; tunc litteris fides maximè tibi adhibenda in iis, quæ in ea continentur, non tamen in non lectionis in eisdem, nec expressis, propter latissimum deduximus post magnam Doctorum ceterorum, & doctrinarum, in trattatu de Regia protectione 4. p. capitul. 8. à num. 46. cum multis sequentibus, unde ortum habet vulgare axioma, de quo non cantat instrumentum, nec ego cantabo.

11. Deinde cum subscriptio tibi propria manu Sanctissimi in auocatoriis commissionibus sit qualitas fundamentalis praesula & necessaria auocationis, debet qui intentionem suam fundare in ea, omnino probare: glossa recepta in l. se vero, §. qui pro rei qualitate, ff. qui satisfare coguntur, Menoch. conf. 301. num. 10. & de presumpt. lib. 2. presumpt. 49. Courtaur. variar. resolution. lib. 2. cap. 6. num. 2. Guitierrez de iuramento confirmatorio 1. part. capitul. 1. num. 22. & praticarum. lib. 5. quæst. 40. Brun. à Sole in locis commun. verb. Qualitas 6. Farinac. in pratic. crimin. quæst. 1. num. 23. Marius Antonin. variarum resolution. lib. 2. resolution. 48. num. 12. Imò tunc debet in specie hanc qualitatem fundamentaliter probare, Rota vt per Farinac. in postib. tom. 2. decr. 645. num. 2. Seraphinus de ci. 332. num. 1. &c.

Imò qualitas quæ dat fundamentum iurisdictioni in primis, & ante omnia probanda erit, alias nulliter & absque illa procedit iudex. Nos

post plutimos Doctores in trattatu de Regia protectione, 1. part. capitul. 2. num. 67. & capitul. 2. §. 5. num. 52. & num. 8. & 2. part. capitul. 4. n. 43. & 44. cum seqq. quibus diximus, quod qualitas attribuens iurisdictionem prius debet constare, alios quam plurimos citauimus infra hoc cap. §. 4. à num. 36.

Sed subscriptio propria manus Sanctissimi est qualitas & formalis, & essentialis, tibi fundatur auocatoria commissio in prima instantia, iuxta textum expressum in cap. causa omnes 20. de reformatione sessione 24. Et sit qualitas à dispositione seu lege requisita, quæ ante omnia debet probari, Rota vt per Farinacum in postib. tom. 2. decisione 225. num. 2. & decr. 603. num. 1. Vbi quod alter non procedit, nec locum habet dictio, ergo si de ea non doceat impetrans, obtine non potest, quia dicuntur carere iure, l. Argentaria, §. cum autem, ff. de edendo. Quia intentionis sua fundatum tibi quilibet probare tenetur, l. actor. Cod. de probationibus, l. qui accusare, Cod. de edendo, Ioseph. Ludov. tom. 3. communem opinionem,itulo de probationibus, conclusione unica, Bruno à Sole in locis communibus, verb. Actor. 3. Marius Antonius variarum resolutionum, lib. 1. resolution. 70. num. 15. & resolution. 106. num. 21. & lib. 3. resolution. 1. num. 9. Cæsar. Argel. de legitim. contradictioni, quæst. 13. num. 6. 4.

Nec hæc solemnitas extrinfeca, quæ in facto consistit (maxime tibi cum in litteris non sit enuntiata eo modo, quo inferius in §. 4. latius dicitur) non præsumunt interuenientis, textus optimus in l. quæcumque, §. fin. ff. de publiciana actione, vbi iurisconsultus ait, non præsumi decretem, nec autoritatibus tutoris interueniente in contractu pupilli; idem colligitur ex leg. 1. Cod. de contrahendo & committendo supplicatione, & ex leg. 1. Cod. de advocate diversor. iudicior. Glos. in leg. sciendum, ff. de verbis. obligari & in cap. sciendo de re iudic. Barthol. in l. cum de in rem versa, column. 3. ff. de usūris, Gratius responsi 53. num. 16. volumen. 3. Corneus conf. 20. volumen 4. column. 2. Rolandus à Valle conf. 26. num. 15. vol. 3. Antonius Gomez variar. resolution. tom. 1. cap. 1. num. 17. versic. Tertiù infertur, Gratius conf. 82. num. 2. volumen. 1. Hieronymus Gabriel. conf. 36. num. 24. Mathesius. singular. 11. Vantus de nullitate sententia ex def. citationis, & infiniti penè alij citati per Mascard. de probationibus, conclus. 1321. per totam, vbi num. 8. post alios de & decreto ludicis, 17 citatione, & similibus tanquam extrinfescis non præsumi.

Deinde quia haec subscriptio tibi propria manus Sanctissimi constituit in facto, quia requirit manufacture eiusdem, prout abunde diximus has pari. capitul. 6. à num. 25. cum multis sequentibus, & à num. 35. cum seqq. Quibus quidem in locis manifestissimum probatur haec manufacture Pape in subscriptendo in complementum dispositionis Tridentin. in cap. causa omnes, istud minimè præsumunt, nisi probetur, l. in bello, §. facta, ff. de capitul. 1. l. si emancipati 9. de collationibus, l. 1. Cod. de probationibus, l. quæcumque, §. final. ff. de publiciana, l. assertio, Cod. de non numerata pecunia, cap. cum loannes, §. verius de fide instrument. cap. lices de constitutionibus in 6. Ergo præcisè impetrans tenuerit de subscriptione docere, ut locum habeat au-

catio,

catio, atque possit impedi remissio Ordinario in Senatu petita, maxime cum illi, eiisque commissioni ius ipsum reficit.

19. Non enim sue simplici tibi affirmatione & allegatione, interuenisse subscriptionem standum est, nec fides danda, nisi probauerit, quia idem est nihil allegare, vel allegare & allegatum non probare, l. r. in principio, iuncta glossa verbo, Decret. ff. de dilationibus, Bald. in questione deschifinatice, num. 2. post titulum de editio Divisi Adriani tollend. Rolandus à Valle conf. 55. num. 10. & num. 20. lib. 1. Cardinalis Tufchus practicarum litera A. conclusion. 117. num. 19. Pedemontan. decision. 50. num. 12. in fin. Augustinus Barbo. axioma, 20. num. 2. qui num. 1. post plutimos probat, quod pars allegato 20. non facit ius, textus in cap. dilectus 34. de probandis, & actor, quod asseruerat probare debet, l. actor quod asseruerat, C. de probacione.

Deinde quoniam Ordinariorum iurisdictionem habet iuris tibi afflentiam, cap. cum persone in fin. vbi notant omnes de privilegiis, lib. 6. conquirente. de officiis Ordinary, cap. cum Episcopatu. codem tibi lib. 6. cap. omnes Bafistica 17. g. 7. Ex qua sola sua potestas probatur & conferatur, tibi plures determinavit Rota vt per Marescotum variar. resolution. lib. 1. cap. 11. à principio, & imperstante rescriptum, tibi aliis in prima instantia cognoscat; ius ipsum resistit ex sepe relato Trident. dict. cap. 20. Atque idem non solum debet subscriptionem tibi probare; sed imò fortiori attingunt probationale, ut latè videbitur ex ipso Marescoti per totum cap.

Et quia quando actus regulariter est prohibitus (prost est commissio tibi auocatoria ab Ordinario in prima instantia) & in aliquo casu, & ob aliquam causam permisus, debet ipsa causa exprimari & verificari, plurimos citauimus in trattatu de Regia protectione 4. part. capitul. 3. à num. 44. cum sequentibus. Ideo cum ista commissione de subscriptionem Sanctissimi sicut permisit, debet ea impetrans docere, ut effectum suum auocatum valeant operari, & facit quod dicitur non præsumi tibi iudicior. in casibus in quibus regulatiter non habet aliquam potestatem, nisi in certo casu, Alciatus de presumptionibus, presumption. 9. num. 27. Putatus in leg. 1. num. 548. ff. de officio eius, sequitur Mascard. de probationibus, conclusion. 951. num. 9.

Ac properet cum ex brevibus, aut litteris auocatoriis non appareat tibi haec forma subscriptionis; omnino debet impetrans de ea docere in Senatu, quæ tunc apparet dicetur, cum de supplicatione ipsa originali subscripta propria manus Sanctissimi docuerit, siquidem constantissimum est in Romana Curia, quod quoties allegatur diversitas, aut contrarietas inter 28. Bullas, aut litteras expeditas, tibi & supplicationem signatam seu subscriptam, debet exhiberi & præsentari supplicatione subscripta, ut ex ea detegatur defectus Bullatum & litterarum expeditarum, vel quando necessaria est inspectio signature, qua fuerit supplicatione subscripta.

Quam conclusionem probant multi, Alfonius, Soto, Antiquus glossator, in regula Cancellarie 25. alias 26. Pauli V. de non indicando iuxta formam supplicationum, sed litterarum expeditarum, per quam à principio dicit, &

N. 4 quia

quis causus esse debet, ut tam Bullam, quam si-
gnaturam conficiat, & ex illis veritatem elicere
poterit, &c.

33 Et cum prædicta regula † Cancellaria 26. de
non indicando iuxta supplicationem, patiatur istam
limitationem, cum regula loquatur, † & ha-
beat locum in Curia, & extra Curiam, pro-
bat eadem regula, ibi, in Romana Curia, &
extra eam, & notant expressè omnes glosto-
res citati, & alij; ideo limitatio, que regu-
lam sequitur, locum omnino obtinebit in Cu-
ria, & extra curiam in partibus, vbi contin-
get, & necessarium sit scire de qualitate & for-
ma signature, vt etiam expresse annotauit
Quintilianus Mandosius loco proximi citato,
ibi: Ad D.D. Rota vel alios indices competentes
spellant, &c. Quod expresse probat post alios
per eam citatos Ioannes à Cochier in regul.
Cancellaria 25. alia 26. de non indicando iuxta
formam signature, &c. num. 40. in hac: Adver-
tunt Tyrone præcœs, si Bullæ faciunt male for-
matæ, vt puita contra consuetudinæ foras Cance-
llaria, vel quando non sive concepta iuxta signatu-
ram, eas remitti etiam de partibus solere ad Can-
cellariam, vt corrigantur, & reducantur ad for-
mas debitas, quod non ante fuit, nisi produc-
signature sumptu, vt ex eo videatur, an saltem in
subtilioribus dispergunt, sive Index vel offi-
cialis videant in Bullæ reformati debentur, nec in
hoc opus erit pars citatione ex opinione Rebuffi
in prædicta titul. de reformatio, & correction.
Bulla, lib. 8. Flaminius Parisius de regnatis
benefic. lib. 8. qwest. 7. num. 190. & sequentibus,
&c. Vbi ponit præmixtæ correctiones huiusmodi,
& annota, quod iste author citat Flami-
nius in num. 190. cum sit in num. 180. cum se-
guuntibus.

Hinc Mascardus in tractatu de probationibus,
concluſ. 1509. verbo, Signaturam, à principio,
latè probat plurimis citatis; quod signata sup-
plicatio non probat nisi litteris expeditis ex
regula Cancellaria, hanc tamen conclusionem
mirabiliter ipse limitat post alios, num. 18. in
hac: Tertio limita, ut procedat quod confiden-
tia Bullam de ea, † nam hoc casu credatur si-
gnatura, ita Rebuffus ubi supra in prædicta, par-
te signaturæ, versifico. Datum apud, &c. num.
36 Vbi subiungit, quod Rome ab abbreviatori solet si-
gnaturam ad verbum describere in uno libro, & si
de ea dubitet, ad illum librum recurrit ten-
quam ad Prototypum, vt firmat Anon. de Batrio
in dicit. consil. 2. vñs litteris, col. 1. per cap. cum
P. Tabellio, & cap. fide de probationibus, quo in
loco etiam ait, quod quando apparet, † quod
alter est sumptu minus per Vicecancellarium ma-
gis stricte, vel largè, quare fuerat à Papa con-
cessa, recurrendum est ad originalē, nam non est
in potestate Vicecancellarij litteras scribendo, re-
stringere, vel dilatare gratiam à Papa concessam
in referendis Papa, & non concessibilibus per Vi-
cecancellarium, &c. Haecen Malcardus.

Et in num. 19. post Rebuffum hunc discus-
sum prosequitur ipse Mascardus adducens ca-
sus multūm conciduum nostro recursu, &
proposito, quo versamus in hac: Et idem Re-
buffus ubi supra tenerit, † quod magis statu signa-
ture quod contenta in ea, & referenda Papa, non
autem concessibilita à Vicecancellario, quam Bulla,
que ex Cancellaria sumitur, & ita fuisse indica-
ta in Senatu Parisensi, afferit, pro quadam se-

gnatura contra Bullam, nam in signatura erat
concessio beneficij, prouisio, quod non esset de col-
latione Episcopi Piulanensis, & expedita erat
Bulla sine illa clausula, vel † conditione, sed pro. 39
ducta fuit signatura continens illam clausulam con-
ditionalem, prouisio, quod non esset, &c. Et pro-
batum beneficium esse de collatione Episcopi Pi-
ulanensis, & fuisse resolutum pro signatura, quod
non valens collatio, licet in Bullam sibi diceretur.

Haecen Malcardus & teste Rebuffo.—
Igitur & à fortiori in nostro casu cum in lit-
teris acuatoriis † (que potius simpliciter al. 40
teri in prima instantia causam committunt) ni-
hil de subscriptione, & signatura propria manu
Sanctissimi dicatur, nec mentio aliqua fiat,
& nihilominus per imperatorem infestus inter-
venisse in supplicatione; de necessitate teneatur
in Senatu de ea docere.

Et generaliter, quando pretenditur differen-
tia inter supplicationem subscriptam manu
Sanctissimi, † & litteras desuper expeditas, quia 41
pretenditur, & opponitur magis, aut minus
in eisdem scriptis, quod sic recurrentum ad
supplicationem signatum, ita vt Index de hac
exceptione cognoscens ex eius inspectione in-
ferat veritatem; probant post alios & Rota de-
cisions Hercules Marecotus variarum resolu-
tion. lib. 1. cap. 98. num. 1. & 2. quem ad lit-
teram retulimus supra in §. 1. vers. Eleganter hoc
etiam, a num. 28.

Hoc idem probat Rota in una Pampilonensi.
benefic. 14. Ianuarij 1613, † adducta per Pro. 42
sper Farinac, in posthumis, tom. 1. decis. 456.
& in num. 2. in hac: Et quod in gratia Bartholo-
mæi minime adit talis narratio non dispensa-
tionis, satis colligi vñsum fuit ex lectura sup-
plicationis Bartholomæi, in qua nihil tale le-
gitimatur, & tamen supplicatio tanguam matrix
attenditur, quidquid in litteris ponant t' expe-
ditores, qui in hoc minime possunt praedi-
cere supplicant, Verall, decis. 27. 1. part. 1. in ma-
nuscriptis, Rota in causa Tolatan. Parochialis 10.
May 1596. coram Illustrissimo Arigino cum
alii allegatis per Domin. Ioan. Baptitam Mil-
linum, que placuit dominis, &c.

Et alia est decisio eiusdem Farinaci in tom. 2.
posthum. deci. 416. que num. 2. in fin. & num. 3.
ita ait: Unde cum rescripti verba, que sunt
& stricte intelligenda, Glosa in cap. significan-
te, in fin. de rescriptis, Abbas in cap. Rodolphus,
num. 1. codem titul. loquantur de cautione, non
videbantur extendenda ad depositum, vel se-
questrum vel saltem negati non potest, quin
falsum dubium esset, quomodo essent intelligenda
verba rescripti, ita vt effet opus pro de-
claratione item adire signaturam, cap. cum
comincat, de rescriptis, cap. cum venissent, de
iudicis, &c.

Et quod ad effectum subreptionis supplicatio
si potius attendenda, † quam littera expedi-
ta, probat Rota, vt per Alexandrum Ludou-
cium decis. 108. num. 11. ibi: Et ad istum effe-
ctum attenditur supplicatio tanguam matrix, &c.
Et fuisse dictum in Cesare Augustana pensionis 19.
February 1590. coram Gipio, & in Bononiens.
Bonorum de Binarinis 5. Martij 1618. coram D.
Andrea, vbi dicitur fuisse dictum à
Rota, testatur Oliuerius Beltramin, in annota-
tion. ad Ludouic. dicit. decis. 108. num. 16. vbi
plurimas alias decisiones Rota allegat ad hoc,
quod

quod supplicatio, non litteræ, sit attendenda.
Atque vñteris latè differit ad effectum subscriptio-
ne litterarum, an hæ vel supplicatio si-
gnata sit attendenda, quod tandem cum fidele-
re distinctionis componi diuerfirat decisiō-
num, que circa hum. articulum, seu punctum
reperiuntur, & ex hacens latè adductis
fundamentis fatis probatam remaneat,
quod haec qualitas & forma, qua fundat
& mutu dicitur acuatoria commissio, de-
bet verificari, & probari ab ipso impetrante,
cum si fundamentum sua intentionis, atque
iurisdictionis mandat, nempe per productio-
num realem supplicationis subscriptæ propri-
manus Sanctissimi.

Quæcum sit protocolum, vt per Rebuff.
46 fum, † & alios firmat Mascardus de probatio-
nibus, dicit. conclus. 1309. num. 18. & Alexand.
Ludouic. dicit. decis. 108. num. 11. ultra quos
idem probat ipse Rebuffus in prædicta Bulla.
non. prouis. num. 1. folio mihi 131. quem re-
ferens sequitur Flaminius Parisius de resigna-
benefic. lib. 8. qwest. 7. num. 106. & 107. dicentes,
quod litteræ a signaturæ oriuntur, sicut instru-
mentum à protocollo, iuxta authentic. de Ta-
bellionibus, §. 1. & sequenti, collation. 4. Et pro-
perte in omnibus differentias ad illud erit te-
currentum.

Circa quod eleganter loquuntur fuit insuper
Flaminius Parisius, lib. 8. qwest. 7. a num. 180.
in hac: quoties † litteræ discordant à sup-
plicatione; remittenda sunt ad contigendum, &
ita seruat Rota vt fuit dictum 7. Octobris 1552.
testé Caputquensi, decis. 270. lib. 1. in manuscri-
ptis, Rebuffus in prædicta, rite de reformatio-
& correction. Bullar. column. 1. & 2. Et sic de
stylo super discordantia † semper recurrit ad
matricem, nam non possunt expeditores alte-
rare gratiam, & usq; questionem tollere, vt fuit
tentum in una Majoricensis benefic. coram Abili-
le de Graffis 15. May 1553. testé Caputquensi,
decis. 273. lib. 1. in manuscripsit, ita recutri
ad protocollo, quando instrumentum non
est ita conceperit, §. 1. Ambencie de Tabellio-
bus, column. 4. Doctores in contractus, Cod. de
fide instrumentorum. Et reformantur ad officia-
libus Curia iuxtagregul. Cancellaria relata in Re-
buffo loco citato, † nullam requiri ad hoc par-
tis citationem, scribit Rebuffus dicit. tit. num. 8.
Quia cum initia parte fieri possit, multo magis
ea ignorante, i. qui poset iniurias, ff. regulis in-
uis. l. 4. §. 1. ff. de fide commiss. libertat. l. nego-
ignorante, de tutoribus, & curatoribus, datis, &c.
Quæ deseruant ad plura in sequentibus, §§.
apponenda.

Maxime cum postquam supplicatio subser-
ipta stat registrata, † litteræ que confessæ iuxta
stylum Romanæ Curia (de quo superius à
principio huius capituli latius diximus) Curia-
les curiosi & attenti ipsam originalem nanci-
scuntur ab officiali, prout mihi attestatur fit-
miter Doctor Augustinus Barbosa Curialis pe-
ritus, qui vñam originalem supplicationem
auocatariorum manu Sanctissimi D. N. Urbani
VIII. subscriptam in causa propria sua secum
pottans, mihi ostendit in vno folio Papyri iux-
ta stylum Superioris ad scriptum.

Iaque hoc remedio vñ debet, qui pretendit
auocatum esse legitimè causam ab Ordinario in
prima instantia, & seruata forma Concilij Tri-
nitatis.

Subscriptio propria manus an per exemplum sup-
plicationis subscripta in Senatu probata dicatur,
num. 1.

Supplicatio originalis subscripta, & signata in in-
dicio nullam fidem facit, nec aliquam probatio-
rem inducit, num. 1.

In supplicatione facilis falsitas committitur, quam
in litteris expeditis, n. 3.

Originalis scriptura, vbi fidem non facit, multo
minus

§. III.

Et an per exemplum supplicationis sub-
scriptæ probatio sufficiet in Senatu,
ne litteræ remittantur Ordinario.

S V M M A R I V M.